VEILEDER:

AKTUELLE RENSELØSNINGER FOR MINDRE AVLØPSANLEGG I NARVIK KOMMUNE

FORORD

Denne veilederen er ment som et hjelpemiddel for anleggseiere (tiltakshaver) for å få oversikt over de ulike godkjente renseløsningene. Å etablere et renseanlegg er en stor investering. Det er derfor viktig at det finnes frem til den best egnede godkjente renseløsningen. Kommunen bidrar med generelle råd og veiledning. Når det kommer til valg av løsning så er det en avgjørelse som anleggseier må ta i samråd med ansvarlig foretak. Ansvarlig foretak kan være et rørleggerfirma, maskinentreprenør, rådgivende ingeniør og lignende.

Utgitt	17.10.2019
Utgave	1
Sist revidert	
Ansvarlig	Narvik Vann KF

Innhold

1. BAKGRUNN 4

2. HJELP TIL VALG AV EGNET AVLØPSLØSNING 4

3. BESKRIVELSE AV AKTUELLE RENSELØSNINGER 6

3.1. Slamavskiller 6

3.2. Infiltrasjonsanlegg 7

3.3. Filterbedanlegg/konstruert våtmarksfilter 8

3.4. Minirenseanlegg 9

3.5. Avløspsløsninger for gråvann 9

3.5.1. Sandfilteranlegg for gråvann 10

3.5.2. Prefabrikkert gråvannsanlegg 10

3.5.3. Slamfilter for gråvann (fritidsbolig) 11

3.6. Toalettløsninger 11

3.6.1. Oppsamlingstank 12

3.6.2. Biologiske toaletter (fritidsbolig) 12

3.6.3. Forbrenningstoaletter (fritidsbolig) 13

3.6.4. Toalettløsning med separering (fritidsbolig) 13

4. KRAV TIL RENSING 13

5. KRAV TIL PROSJEKTERING 14

6. KRAV TIL SØKNAD 14

7. KRAV TIL ANLEGGSEIER 14

8. KRAV TIL DRIFT OG VEDLIKEHOLD 15

9. TILSYN 15

1. BAKGRUNN

Forskrift om rammer for vannforvaltningen krever at tilstanden i overflatevann skal beskyttes mot forringelse, forbedres og gjenopprettes med sikte på at vannforekomstene minst skal ha god økologisk og god kjemisk tilstand.

Det er flere kilder til forurensning. Det kan for eksempel være avrenning fra landbruk, overløp og lekkasjer fra kommunalt avløpsnett og spredt avløp (mindre avløpsanlegg). For å nå målet om god økologisk vannkvalitet, er det helt nødvendig å gjennomføre tiltak innenfor alle disse områdene. Denne veilederen omhandler spredt avløp.

Det er krav til utslippstillatelse for etablering av privat avløpsanlegg. Krav til utslippstillatelse fremgår av Forurensningslovens § 11 «*Forurensningsmyndigheten kan etter søknad gi tillatelse til virksomhet som kan medføre forurensning*.» Forurensningsforskriften kapittel 12 (Krav til utslipp av sanitært avløpsvann fra bolighus, hytter og lignende) setter spesifikke krav til søknaden, søknadsbehandlingen, rensegrad, dimensjoner med mer. Narvik Vann er forurensningsmyndighet for utslippstillatelse fra bolighus, hytter, turistbedrifter og lignende virksomhet med utslipp mindre enn 50 pe.

2. HJELP TIL VALG AV EGNET AVLØPSLØSNING

Grunnforholdene på eiendommen og avstand til ulike brukerinteresser (bl.a. drikkevann og rekreasjon) bestemmer hvilken avløpsløsning man bør velge og hvor anlegget kan plasseres. Ved planlegging av avløpsanlegg legges hovedvekten på at avløpsanlegget og utslippet ikke skal bli til ulempe. Dette sammen med kostnadsvurderinger av ulike alternativer gir grunnlag for å velge best egnet avløpsløsning.

Svar på følgende spørsmål gir et godt grunnlag til å kunne velge egnet avløpsløsning:

Er eiendommen registrert som bolig eller fritidseiendom? Det er forskjellige krav til etablering av avløpsanlegg for bolig og fritidseiendom. Flere av løsningene som presenteres i denne veilederen vil kun aksepteres for fritidsbolig, ikke bolig. De løsninger som kun aksepteres for fritidsboliger står nevnt i overskriften for den aktuelle avløpsløsningen.

Er det aktuelt med felles avløpsløsning med naboer? En felles avløpsløsning, hvor avløp fra flere bygninger/boenheter føres til et felles renseanlegg, vil i mange tilfeller være både økonomisk og miljømessig gunstig. Kostnaden ved både etablering og drift blir lavere når man deler avløpsanlegg. Renseanlegg som betjener flere hus får jevnere tilførsler og har derfor bedre renseresultater. Slamtømming deles mellom de som deler avløpsanlegg. Større fellesløsninger bør organiseres juridisk i sameie eller andelslag.

Er det fare for forurensning av drikkevannskilder? Det må avklares om det er lokale vannuttak (overflatevann eller grunnvann) i nærheten av området hvor det vurderes å etablere utslippet.

Hvor bør renseanlegg/tanker plasseres? Det trengs tilgjengelige arealer for anleggskomponenter, samt at det må være mulighet for adkomst til anlegget for slamtømming, drift og vedlikehold. Kravene til adkomst fremgår av «Kommunal forskrift for tømming av slamavskillere og tette tanker i Narvik kommune» § 8.

Hvilke renseløsninger kan jeg velge mellom?

Aktuelle renseløsninger ut fra standardkravene i forurensningsforskriften:

Aktuelle avløpsløsninger renseklasse a (og ved høyere krav til rensing):
("følsomt område - med brukerinteresser")

- Slamavskiller med infiltrasjon (der hvor grunnforholdene ligger godt til rette for det)
- Slamavskiller med overløp til sjø
- Biologisk/kjemisk minirenseanlegg med overløp til grunnen eller sjø
- Filterbedanlegg (våtmarksanlegg) med utslipp til vann/vassdrag
- Avløpsløsninger med kildeseparering av svartvann og gråvann
- Gråvannsløsning (vanligvis bare tillatt for fritidsbolig)
- Tett tank (kun tillatt i spesielle tilfeller)

Aktuelle avløpsløsninger renseklasse b og c:
("Normale områder eller områder med fare for eutrofiering")

- Slamavskiller med infiltrasjon (der hvor grunnforholdene ligger godt til rette for det)
- Slamavskiller med overløp til sjø
- Biologisk/kjemisk minirenseanlegg med overløp til grunnen eller sjø
- Filterbedanlegg (våtmarksanlegg) med utslipp til vann/vassdrag
- Avløpsløsninger med kildeseparering av svartvann og gråvann
- Gråvannsløsning (vanligvis bare tillatt for fritidsbolig)
- Tett tank (kun tillatt i spesielle tilfeller)

Aktuelle avløpsløsninger renseklasse d:
(mindre følsomme områder). Dette gjelder bl.a. vanligvis ved sjøutslipp.

- Slamavskiller med infiltrasjon (der hvor grunnforholdene ligger godt til rette for det)
- Slamavskiller med overløp til sjø
- Biologisk/kjemisk minirenseanlegg med overløp til grunnen eller sjø
- Filterbedanlegg (våtmarksanlegg) med utslipp til vann/vassdrag
- Avløpsløsninger med kildeseparering av svartvann og gråvann
- Sandfilteranlegg (for gråvann)
- Gråvannsløsning (vanligvis bare tillatt for fritidsbolig)
- Tett tank (kun tillatt i spesielle tilfeller)

Andre begrensninger? Anlegget skal legges med minimum avstand til nabogrense på 4 meter, dersom ikke annet avtales med nabo. Det kan også foreligge planer eller bestemmelser for området som har betydning for valg av avløpsløsning. Det kan søkes om dispensasjon når et tiltak strider mot arealformålet.

Hvor mye vil det koste å etablere og drifte avløpsanlegget? For informasjon om kostnadsvurderinger vises det til www.avlop.no / nibio.no, samt anbefales kontakt med godkjente foretak for pristilbud. Kommunen kan ikke legge føringer på hvilket godkjent foretak som benyttes.

3. BESKRIVELSE AV AKTUELLE RENSELØSNINGER

Utfyllende informasjon finnes på avlop.no/ nibio.no.

Viktige definisjoner

Svartvann og gråvann: svartvann er alt avløp som kommer fra toalett, mens gråvann er det resterende avløpet fra husholdningen (bad-, oppvask- og vaskevann).

Avløpsfritt toalett: et toalett hvor avfall omdannes til kompost/aske og væsken fordampes.

Innlagt vann: vann fra vannverk, brønn, cisterneanlegg (også innvendige cisterner) eller lignende, som gjennom rør eller ledninger, er ført innendørs. Dette gjelder også hageslanger og regnvann som ledes gjennom takrenne og inn i bygningen, når disse brukes til aktiv oppfylling av innvendig tank. Med innlagt vann menes også innvendig røropplegg som forsynes av vann fra tank eller lignende (innvendig eller utvendig. Èn innvendig fast montert tank på inntil 25 liter går ikke under begrepet innlagt vann. Det er mengden vann man bærer inn som bestemmer om utslippet kan føre til skadelige utslipp siden innvendige tanker ofte er knyttet til aktiviteter som dusjing og oppvask. 25 liter er derfor satt som et skjønnsmessig volum.

Resipient: Mottaker. Kan være luft, vann eller jord som tilføres forurensning. Oftest benyttet om vann, for eksempel sjøresipient og ferskvannsresipient, grunnvann- og overflatevannresipient.

3.1. Slamavskiller

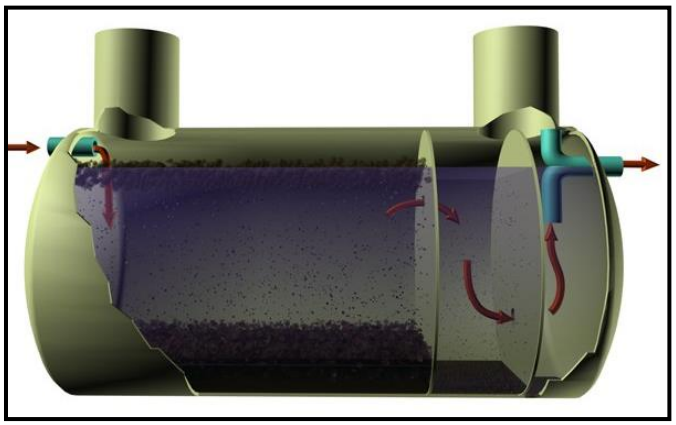

Figur 1. Prinsippskisse av trekamret slamavskiller som viser vannets strømningsvei gjennom kummen (avlop.no)

En slamavskiller kan utgjøre eneste rensetrinn før utslipp, eller være første rensetrinn i en mer omfattende renseprosess av sanitært avløpsvann. I en slamavskiller holdes faste partikler og flyteslam tilbake fra avløpsvannet. En viss biologisk og kjemisk nedbrytning vil også foregå. Slamavskillere kan ha ulik utforming. De fleste nyere slamavskillere består av tre kammer (figur 1). De fungerer slik at alt slam går i tankens 1. kammer. Videre blir det separert over i 2. og 3. kammer hvor tanken har utløp. Det finnes også slamavskillere uten tradisjonell kammerinndeling på markedet. Generelt gjelder at nye slamavskillere skal tilfredsstille Norsk Standard; NS-EN 12566-1. For noen typer minirenseanlegg og prefabrikkerte gråvannsanlegg for hytter er slamavskillerenheten integrert i renseanlegget.

Det er innført tvungen tømming av slamavskillere i Narvik kommune. Tømmingen organiseres av Narvik Vann KF og gjennomføres etter kontrakt med privat firma. Tanken må plasseres slik at den er

tilgjengelig for tømming, jfr «Kommunal forskrift for tømming av slamavskillere og tette tanker i Narvik kommune».

Etablering av slamavskiller er søknadspliktig for godkjent utslippstillatelse.

3.2. Infiltrasjonsanlegg

Figur 2. Prinsippskisse av lukket infiltrasjonsanlegg. Vannet fra boenhet renner fra hus til slamavskiller og videre til pumpekum for støtbelastning ut i infiltrasjonsgrøfter etablert i stedlige masser (avlop.no).

Infiltrasjonsanlegg anbefales der det er tilstrekkelig med egnede jordmasser, fordi dette er en driftssikker løsning med god renseevne.

Et infiltrasjonsanlegg består normalt av slamavskiller, pumpekum og infiltrasjonsfilter. Et infiltrasjonsfilter kan utformes som grøfter eller basseng. Infiltrasjonsfiltre kan etableres dypt eller grunt i jordprofilet, alternativt etableres på terrengoverflaten. Infiltrasjonsfiltre kan også bygges som jordhaug - oppbygd filter, der det legges et sandlag mellom fordelingslaget og stedlige jordmasser.

Avløpsvannet ledes med selvfall til slamavskiller. Vannet ledes med selvfall videre til pumpekum. For anlegg som har mer enn en grøft/infiltrasjonsrør skal det benyttes pumpe eller annen støtbelaster. Vippekar, sifong eller annen mekanisk innretning kan erstatte pumpe som støtbelaster der slamavskilt avløpsvann ledes til ett infiltrasjonsrør.

Fra pumpekummen/fordelingskummen ledes avløpsvannet til infiltrasjonsrør i et infiltrasjonsfilter. Vannet fordeles der over hele filterflaten via huller i infiltrasjonsrørene og et fordelingslag. Et fordelingslag består av pukk, singel eller grov Filtralite. Over fordelingslaget er det lagt en duk for masseseparasjon, samt eventuelt et isolasjonslag som forhindrer frost i anlegget. Fra fordelingslaget trenger avløpsvannet ned i de stedegne massene under anlegget, der avløpsvannet renses via mekaniske, kjemiske og biologiske prosesser. Renseprosessene er mest aktive i umettet sone, og avstanden fra fordelingslagets bunn - filterflaten - til høyeste grunnvannsstand skal være minimum 0,5 meter.

Infiltrasjonsanlegg skal etableres med peilerør for registrering av eventuell vannoppstuving i fordelingslaget.

Etablering av infiltrasjonsanlegg forutsetter sandholdige jordmasser med evne til å holde tilbake aktuelle forurensningsstoffer. Dette skal undersøkes ved områdebefaring med visuell vurdering, og med jordprøve fra det planlagte infiltrasjonsområdet. Resultatet av jordprøven skal fremstilles med kornfordelingskurve og være plottet inn i infiltrasjonsdiagram.

Infiltrasjonsanlegg har begrenset levetid, fordi jordas evne til tilbakeholdelse av forurensningsstoffer vil reduseres over tid. Det er vanskelig å ta prøver av renseeffekten til infiltrasjonsanlegg. Det er derfor viktig for anleggseier å være klar over at når anlegget har nådd en viss alder kan kommunen oppheve tillatelsen fordi utslippskravet ikke lenger overholdes. Fagmiljøene opererer med en forventet levetid på 20-30 år for infiltrasjonsanlegg.

Etablering av infiltrasjonsanlegg er søknadspliktig for godkjent utslippstillatelse.

3.3. Filterbedanlegg/konstruert våtmarksfilter

Figur 3. Prinsippskisse av filterbedanlegg (våtmarksfilter), med slamavskiller, pumpekum, biofilter, filterbasseng og utløpskum (avlop.no).

Et filterbedanlegg er et plassbygd renseanlegg. Anlegget består av slamavskiller, pumpekum, vertikalstrømmende biofilter med filtermasse, tett filterbasseng med tilkjørt filtermasse og utløpskum med muligheter for prøvetaking av renset avløpsvann. Filterbedanlegg krever et stort tilgjengelig areal for etablering av filterbassenget. Anleggstypen har imidlertid svært god renseevne både med hensyn til fosfor, organisk stoff og sykdomsfremkallende organismer.

Etablering av filterbedanlegg (våtmarksfilter) er søknadspliktig for godkjent utslippstillatelse.

3.4. Minirenseanlegg

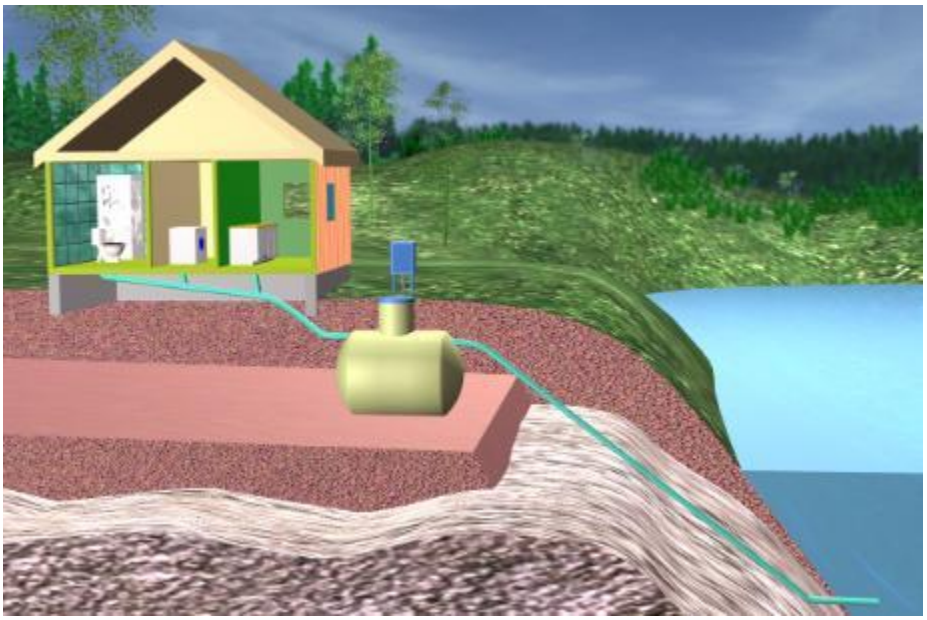

Figur 4. Prinsippskisse av minirenseanlegg (avlop.no)

Minirenseanlegg er i prinsippet en nedskalert utgave av store konvensjonelle renseanlegg, slik som de fleste kommunale renseanlegg. Minirenseanlegg er stort sett prefabrikkerte anlegg som graves ned i bakken eller plasseres i kjeller eller garasje. Hovedtyper av minirenseanlegg er kjemisk/biologisk, biologisk og kjemisk. Renset avløpsvann ledes i lukket rør til infiltrasjonsgrøft, innsjø, elv eller bekk (resipient).

Et minirenseanlegg er et teknisk avansert anlegg, så det kreves en drifts- og serviceavtale for anlegget. Ved servicebesøk skal servicetekniker blant annet fylle på kjemikalier der det er aktuelt, rengjøre anlegget og sjekke at alarm, pumpe og annet fungerer som det skal (at rør ikke er tettet igjen etc.) Serviceavtale skal tegnes med leverandøren av minirenseanlegget eller annet godkjent foretak med kvalifisert kompetanse.

Etablering av minirenseanlegg er søknadspliktig for godkjent utslippstillatelse.

3.5. Avløspsløsninger for gråvann

Prefabrikerte løsninger for gråvannsanlegg kan benyttes for gråvannsrensning. Forskjellen mellom et gråvannsanlegg og et ordinært renseanlegg er at gråvannsanlegget kan dimensjoneres for svakere konsentrasjon av forurensede stoffer. Ved løsninger som benytter gråvannsanlegg, må svartvannet separeres. Dette kan eksempelvis gjøres ved å samle svartvannet i et biologisk toalett, forbrenningstoalett eller tett tank.

3.5.1. Sandfilteranlegg for gråvann

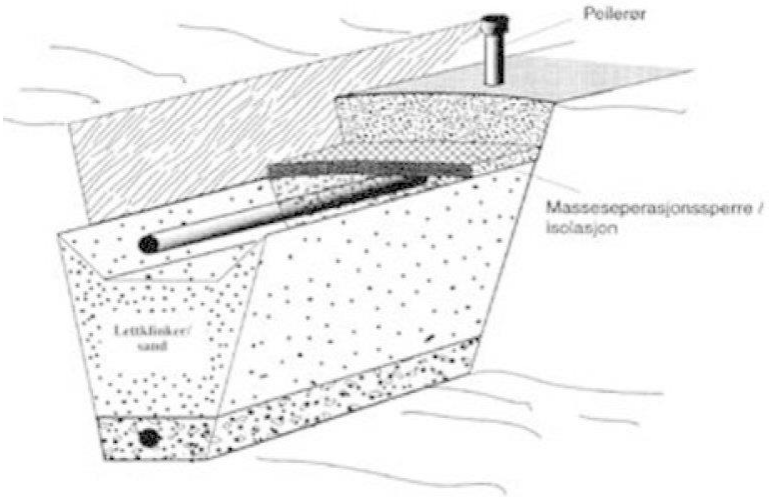

Figur 5. Prinsippskisse av sandfiltergrøft med drenslag, filterlag av lettklinker eller sand og fordelingslag med infiltrasjonsrør (avlop.no)

Sandfilteranlegg er hovedsaklig aktuell løsning for rensing av gråvann. Dvs at toalettavløpet må behandles separat.

Sandfilter renser normalt godt for organisk materiale og bakterier, men dårligere for fosfor. Fosforbindingsevnen avhenger av sand/lettklinkerkvaliteten. Dersom et filtermedium med høy fosforbindingsevne brukes kan sandfilter også være aktuell løsning for rensing av blandet spilllvann i de mest følsomme områdene (renseklasse a og b), For å opprettholde høy fosforbindingseve må deler av sanden byttes når den er mettet med fosfor. Dette kan ta fra 5 til 15 år.

Etablering av sandfilteranlegg er søknadspliktig for utslippstillatelse.

3.5.2. Prefabrikkert gråvannsanlegg

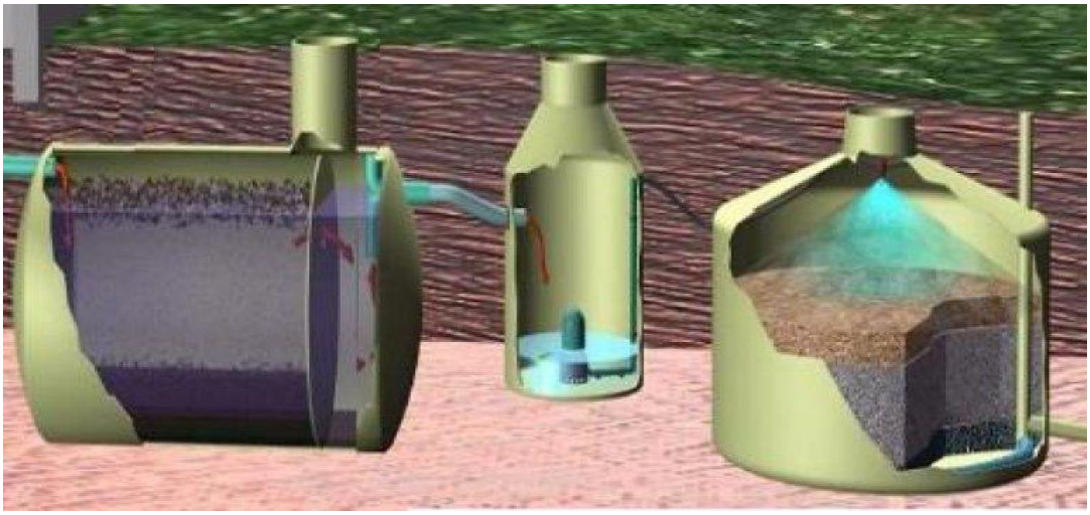

Figur 6. Prinsippskisse av et gråvannsanlegg med slamavskiller, pumpekum og biofilter (avlop.no)

Prefabrikkerte gråvannsanlegg (figur 7) benyttes stort sett på fritidsboliger, dersom det ikke er egnede jordmasser til å kunne etablere infiltrasjonsanlegg for gråvann. For fritidsboliger kan det alternativt benyttes filterpose som forbehandlingstrinn i stedet for slamavskiller. Etter biofilteret ledes vannet til etterrensing i stedlige masser eller i lukket rør til et sted med overflatevann.

Etablering av prefabrikkert gråvannsanlegg krever søknad om utslippstillatelse.

3.5.3. Slamfilter for gråvann (fritidsbolig)

Figur 7 Prinsippskisse for slamfilter (avlop.no)

Når fritidsboliger har innlagt vann, men ikke utslipp av svartvann, kan det gis tillatelse til slamfilter for gråvann. For slamfilter, hvor det er fastsatt krav om serviceavtale fra leverandør, skal serviceperson kontrollere anlegg og bytte slamfilterpose ut i fra angitt intervall fra leverandør. For anlegg hvor det ikke er fastsatt krav om serviceavtale er anleggseier serviceperson.

Etablering av gråvannsanlegg er søknadspliktig for godkjent utslippstillatelse.

3.6. Toalettløsninger

Ved kildeseparering av svartvann og gråvann, kan gråvannet ledes til stedegne masser (grunn/terreng). Dette kapittelet omhandler toalettløsninger ved kildeseparering. Separate toalettløsninger kan være vannklosett hvor avløpet ledes til tett tank, biologiske toaletter eller forbrenningstoaletter. Utslipp av toalettavløp til oppsamlingstank krever utslippstillatelse på lik linje med andre typer avløpsanlegg når det benyttes vann til å spyle ned. For fritidsboliger som ikke har vannklosett er alternativet et avløpsfritt toalett. Installering av et avløpsfritt toalett (biologisk toalett, urinal eller forbrenningstoalett) krever ikke utslippstillatelse.

Disse tre løsningene er omtalt nedenfor. På markedet finnes det også flere andre separate toalettløsninger som kan vurderes.

3.6.1. Oppsamlingstank

Figur 8. Eksempel på løsning med tett tank for avløp fra toalett (avlop.no).

Dette er en tett tank for avløp fra toalett. Oppsamlingstanker skal tilfredsstille NS 1545 og være utstyrt med alarm for høyt nivå/fyllingsgrad.

Det er innført tvungen tømming av tette tanker i Narvik kommune. Tømmingen organiseres av Narvik Vann KF og gjennomføres etter kontrakt med privat firma. Tanken må plasseres slik at den er tilgjengelig for tømming, jfr «Kommunal forskrift for tømming av slamavskillere og tette tanker i Narvik kommune».

Etablering av tette tanker krever søknad om utslippstillatelse.

3.6.2. Biologiske toaletter (fritidsbolig)

Figur 9. Eksempel på biologisk toalett løsning (avlop.no).

Prinsippet for biologiske toaletter er at urinen fordampes og det faste avfallet (ekskrementer og papir) brytes ned til kompost. De fleste biologiske toalettene krever strøm for optimal fordampning av urin.

Det anbefales at det velges et miljømerket (Svanemerket) toalett som har vært igjennom en kvalitetstest. Ved å velge et miljømerket toalett, får man brukbar sikkerhet for at toalettet holder det som blir lovet.

Et biologisk toalett er et behandlingsanlegg. Det har derfor en bestemt kapasitet som vanligvis begrenses av evnen til å fordampe fuktighet. Det er derfor viktig å velge riktig kapasitet på det biologiske toalettet i forhold til forventet belastning. For å øke kapasiteten har en del toaletter varmeelement, vifte og eventuelt omrører for det faste avfallet.

Krav til stell og vedlikehold varierer med de forskjellige typene toaletter og hvor mye de brukes. Alle toaletter må tømmes for kompost en gang i mellom. Volumet av komposten er lite og den kan brukes på egen tomt.

Krever ikke søknad om utslippstillatelse.

3.6.3. Forbrenningstoaletter (fritidsbolig)

Forbrenningstoaletter er et godt alternativ for de som ønsker separat toalettløsning for fritidsbolig. Nyere modeller har minimalt med luktproblemer og forbrenningsprosessen fungerer tilfredsstillende. Løsningen er kompakt og har relativt lave kostnader for etablering og drift. Toalettene krever strøm eller gass, men ikke innlagt vann, og sluttproduktet fra prosessen er aske som kan brukes som gjødsel. Det anbefales å bruke toaletter som er godt uttestet.

Krever ikke søknad om utslippstillatelse.

3.6.4. Toalettløsning med separering (fritidsbolig)

Et urinseparerende toalett skiller urin fra fast avfall. Normalt gjøres dette i selve toalettskålen hvor urinen "traktes" vekk og ut til en passende plass som en tank eller ei grøft. Avfallet havner i en separat avfallsbeholder.

Krever ikke søknad om utslippstillatelse.

4. KRAV TIL RENSING

Avløpsanlegg som slipper ut renset sanitært avløpsvann (svartvann og gråvann) skal overholde rensekravene i kapittel 12 i Forurensingsforskriften, som er:

Mindre følsomt område (sjø): Avløpsvannet skal ikke forsøple sjø og sjøbunn og minst etterkomme
- 20 % reduksjon av mengde suspendert stoff beregnet som årlig middelverdi av det som blir tilført slamavskilleren eller
- 180 mg suspendert stoff pr. liter ved utslipp beregnet som årlig middelverdi.

Følsomt og normalt område (ferskvann og grunnen): Avløpsvannet skal minst etterkomme:
- 90 % reduksjon av fosfor og 90 % reduksjon av BOF5 dersom det foreligger brukerinteresser i tilknytning til resipienten,
- 90 % reduksjon av fosfor og 70 % reduksjon av BOF5 for resipienter med fare for eutrofiering hvor det ikke foreligger brukerinteresser, eller

- 60 % reduksjon av fosfor og 70 % reduksjon av BOF5 dersom det verken foreligger brukerinteresser eller fare for eutrofiering.

5. KRAV TIL PROSJEKTERING

Det følger av forurensningsforskriften at minirenseanlegg skal ha dokumentasjon som tilfredsstiller NS-EN 12566-3 eller tilsvarende standard for rensegrad, slamproduksjon og gjennomsnittlig lufttemperatur. Øvrige renseanlegg skal ha dokumentasjon på at anerkjent dimensjonering og utforming er benyttet.

Renseanlegg med naturlig infiltrasjon i grunnen skal i tillegg ha dokumentasjon på at anleggets størrelse og plassering er tilpasset de aktuelle vannmengdene og grunnforholdene på stedet. Dokumentasjonen skal omfatte grunnundersøkelse og inneholde informasjon om hydraulisk kapasitet, infiltrasjonskapasitet, løsmassenes egenskaper som rensemedium og risiko for forurensning. Løsmassenes egenskaper som rensemedium kan unnlates fra dokumentasjonen dersom renseanlegget kun renser gråvann.

Dokumentasjonen skal utføres av nøytrale fagkyndige. Prøver skal analyseres av laboratorier som er akkreditert for de aktuelle analysene.

Det er opp til den enkelte kommune å vurdere om et foretak kan betegnes som nøytral fagkyndig ut fra kjennskap eller dokumentasjon av kompetanse og vurdering av nøytralitet.

Oversikt over nøytrale fagkyndige i Narvik kommune:

Se www.narvikvann.no

6. KRAV TIL SØKNAD

Krav til søknad og dokumentasjon fremgår av «Søknadspakke spredt avløp» som du finner på Narvik Vann sin hjemmeside, narvikvann.no under «Linker og dokumenter».

Nøytral fagkyndig kan bistå med å fylle ut søknad og utarbeide nødvendig dokumentasjon.

Komplett søknad (med alle nødvendige vedlegg/dokumentasjon) skal avgjøres av kommunen innen seks uker.

7. KRAV TIL ANLEGGSEIER

Anleggseier er ansvarlig for å overholde krav og vilkår som stilles i utslippstillatelsen.

Anleggseier er ansvarlig for å kjenne til hvordan anlegget skal driftes for at anlegges skal fungere forskriftsmessig.

Anleggseier er selv ansvarlig for at renseanlegget ikke tilføres avløpsvann som i mengde eller sammensetning er i strid med dimensjoneringskriteriene for anlegget.

Anleggseier skal gi servicefirma adgang til anlegget for nødvendig service. Dersom anleggseier selger eiendommen som anlegget ligger på, eller overfører eierrettighetene til anlegget til andre, skal alle plikter og rettigheter i følge drift- og serviceavtale overføres til ny eier.

Anleggseier skal sørge for å oppbevare relevant dokumentasjon om anlegget. Kommunen kan spørre etter dokumentasjon på tilsyn av anlegg.

8. KRAV TIL DRIFT OG VEDLIKEHOLD

Slamavskillere og tette tanker Slamavskillere og tette tanker, som mottar sanitært avløpsvann, skal inngå i kommunens slamtømmeordning. Tømmehyppighet for slamavskillere er normalt hvert andre år for helårsboliger og hvert fjerde år for fritidseiendommer, men kommunen kan etter vurdering bestemme hyppigere frekvens. Tette tanker har årlig tømming. Ved behov for ekstra tømming bestilles og bekostes dette av anleggseier.

Mer informasjon om tømming finnes på Narvik Vann sin hjemmeside, narvikvann.no, under «Linker og dokumenter» i «Kommunal forskrift for tømming for slamavskillere og tette tanker i Narvik kommune».

Minirenseanlegg For renseløsninger som inkluderer mekaniske komponenter, som krever periodisk ettersyn og vedlikehold, skal anleggseier inngå service/vedlikeholdsavtale med et godkjent foretak. Dersom et kvalifisert foretak er konkurs, eller bringes til opphør av annen årsak, plikter anleggseierne å inngå avtaler med annet kvalifisert foretak. Firmaet, som det inngås avtale med, skal sende årsrapport til kommunen innen 1. februar påfølgende år.

9. TILSYN

Ifølge forurensningsforskriften skal alle anlegg som har en godkjent utslippstillatelse ha tilsyn. Også minirenseanlegg skal ha tilsyn selv om de har en egen drifts- og serviceavtale. Ved tilsynet undersøkes om vilkår gitt i utslippstillatelsen overholdes.

Narvik Vann gjennomfører tilsyn av alle kommunens anlegg med et intervall på hvert sjette år for hvert enkelt anlegg. Det er innført et eget tilsynsgebyr i Narvik kommune. Gebyret betales årlig. Mer informasjon om gebyret finnes på Narvik Vann sin hjemmeside, narvikvann.no, under «Linker og dokumenter» i «Forskrift om gebyr for saksbehandling og tilsyn av mindre avløpsanlegg, Narvik kommune, Nordland».